ne hviler på et forlig. Kredsen af partier i det nuværende Folketing, der deltager i forliget om satsreguleringen, består af alle partier bortset fra Enhedslisten, og vi står naturligvis ved indgåede forlig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Villy Søvndal for tredje og sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):
Jeg takker for svaret og forstår stadig væk ikke, hvorfor beskæftigelsesministeren anvendte ordet aktuelle. Men for nu at være helt sikker vil jeg godt spørge modsat: Vil beskæftigelsesministeren give den garanti, at så længe han er beskæftigelsesminister og har ansvaret for overførselsindkomsterne eller hovedparten af dem, bliver der ikke rørt ved reguleringen af overførselsindkomster? For så er der jo ingen grund til at fortsætte den her diskussion, så er tænketankens forslag skudt ned.

Kl. 13.40

Jeg vil godt spørge meget præcist: Var det her en garanti fra beskæftigelsesministeren om, at beskæftigelsesministeren er mand for at sige, at ethvert forslag om at sænke overførselsindkomsterne aldrig bliver til noget? Så længe beskæftigelsesministeren sidder i stolen dér, er det en tanke, der aldrig nogen sinde kan blive virkeliggjort? Var det det, beskæftigelsesministeren sagde?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):
Jeg vil igen svare meget kort på det spørgsmål, for vi har bl.a. med SF et forlig om det her spørgsmål, og vi står naturligvis ved indgåede forlig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Vi går til næste spørgsmål. Det er til justitsministeren, og det er fra hr. Per Clausen, og hr. Per Clausen ønsker at begrunde det. Værsgo.

Spm. nr. S 269

55) Til justitsministeren af:
Per Clausen (EL):
»Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at stoppe chikaneri og mobning hos Hjørring Politi?«

Per Clausen (EL):
Det her er i virkeligheden en halvgammel sag, for det kom for 5-6 år siden frem, at Hjørring Politi anvendte ulovlige metoder, når det efterforskede forbrydelser. Det kom offentligt frem, fordi der var nogle mennesker, som mente, at det var vigtigt for offentligheden at få det at vide. Vi ved ikke, hvem det var, der gjorde det. Vi ved, at man blandt betjentene hos Hjørring Politi besluttede sig til, hvem man troede det var, og i stedet for at belønne disse mennesker for deres hæderværdige arbejde startede man så et chikaneri og en mobning, der tilsyneladende har stået på siden.

Det er så kommet frem nu, og det her er ikke det første spørgsmål, jeg stiller til ministeren i den anledning. Ministeren har tidligere i et skriftligt svar meddelt, at hun ville bede politimesteren om at komme med en redegørelse, og jeg vil bare på baggrund af udtalelserne fra politimesteren, siden den her sag startede, og det, der i øvrigt kom frem, spørge, om justitsministeren så stadig mener, at det er nok at få en redegørelse fra politimesteren.

Justitsministeren (Lene Espersen):
Jeg vil sige til hr. Per Clausen, som jeg også har oplyst tidligere, bl.a. i mit svar af 9. marts 2005, hvor jeg svarede på spørgsmål nr. S 167 fra samme spørger, at jeg netop i lyset af den presseomtale, som har været bl.a. i Nordjyske Stiftstidende, har anmodet politimesteren i Hjørring om en redegørelse om samarbejdsforholdene ved Hjørring Politi, og jeg har samtidig bedt om, at redegørelsen fremsendes til Justitsministeriet gennem Rigspolitichefen, sådan at også Rigspolitichefen, som jo også har givet anledning til nogen debat, i hvert fald i de nordjyske medier, også kan få lejlighed til at komme med sine bemærkninger til redegørelsen.

Når jeg har modtaget den redegørelse, som jeg mener må være den sagligt rigtige måde at få et overblik over situationen på, vil jeg naturligvis tage stilling til, hvad sagen kan give anledning til.